

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
ТЕХНІКУМ ПРОМИСЛОВОЇ АВТОМАТИКИ  
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**МАТЕРІАЛИ**

III-ї науково-методичної конференції  
серед викладачів ВНЗ I-II рівнів акредитації  
Одеської національної академії харчових технологій

***Послідовність загальної середньої, професійної та вищої  
освіти як потреба і виклик сучасного суспільства***

**25 березня 2016 року**

**Одеса-2016**

### **Склад оргкомітету конференції:**

Голова:

**Трішин** Федір Анатолійович

проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.т.н, доцент

Заступник голови:

**Єпур** Ольга Сергіївна

директор технікуму промислової автоматики ОНАХТ

Члени оргкомітету:

**Глушков** Олег Анатолійович

директор технікуму газової і нафтової промисловості ОНАХТ

**Коваленко** Анатолій Володимирович

директор Одеського технічного коледжу ОНАХТ

**Левчук** Юлія Сергіївна

заступник начальника методичного відділу ОНАХТ

**Лукіяник** Олександр Григорович

директор механіко-технологічного технікуму ОНАХТ

**Мураховський** Валерій Генріхович

начальник методичного відділу ОНАХТ, к.ф-м.н., доцент

Секретар оргкомітету:

**Оксаніченко** Вікторія Леонідівна

заступник директора з навчально-методичної роботи технікуму промислової автоматики ОНАХТ

### **Напрями роботи конференції:**

1. Організаційні та методичні засоби впровадження новітніх технологій навчання, виховання студентів та забезпечення якості освіти.
2. Використання інформаційних та комунікаційних технологій в освітньому процесі.
3. Організація самостійної роботи студентів як важлива складова забезпечення якості вищої освіти.
4. Формування професійних компетентностей майбутнього фахівця.

## ЗМІСТ

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-БІБЛІОТЕЧНИХ РЕСУРСІВ ВНЗ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	
<b>Баюш О.О.</b> .....	7
ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ РОБОТОЮ ЦИКЛОВОЇ КОМІСІЇ	
<b>Бойко А.О.</b> .....	12
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ У СИСТЕМІ ОСВІТИ	
<b>Бурлака Г. І.</b> .....	16
ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ	
<b>Виходцевська Ю.О.</b> .....	22
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОСТІ В НАВЧАЛЬНІЙ ТА ВИХОВНІЙ РОБОТІ	
<b>Глушук С.П.</b> .....	31
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСОБИ ВПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	
<b>Дмитрієва Н.О.</b> .....	36
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ	
<b>Доломанчук О.М.</b> .....	42
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	
<b>Єнур І.Г.</b> .....	49
ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ ЗІ СТУДЕНТАМИ ТЕХНІКУМУ З ДИСЦИПЛІН ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ЗАХИСТУ ВІТЧИЗНИ	
<b>Кірільонков В.В.</b> .....	53
ШЛЯХИ ЦІЛІСНОГО СПРИЙНЯТТЯ СТУДЕНТАМИ ІСТОРИЧНИХ ЯВИЩ ТА ПРОЦЕСІВ	
<b>Кічук О.М.</b> .....	60
РАЦІОНАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «АРХІТЕКТУРА КОМП'ЮТЕРІВ»	
<b>Клименко О.Г.</b> .....	65
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	
<b>Комкова О.А.</b> .....	69
ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ	

2. Симбирская Л.М. Компьютерная система планирования учебной работы ВУЗА: Сборник научных трудов/ Л.М. Симбирская, И.В. Клитная //Вестник ХГАДТУ. – Харьков. – 2002. – №17. – 5–7 с.
3. Васильева Т. Оптимальное распределение нагрузки на преподавателя [Электронный ресурс] / Т. Васильева. – Режим доступа: [http://www.rusnauka.com/30\\_NIEK\\_2011/](http://www.rusnauka.com/30_NIEK_2011/) Дата доступа: 25.09.2014
4. Васильев В. Механизм распределения штатов между кафедрами университета [Электронный ресурс] / В. Васильев. – Режим доступа: <http://www.ict.edu.ru/vconf/> Дата доступа: 25.09.2014
5. Василенко А.Ю. Разработка веб-сервиса мониторинга успеваемости студентов [Электронный ресурс] / А.Ю. Василенко. – Режим доступа: <http://www.masters.donntu.edu.ua/> Дата доступа: 25.09.2014
6. Структура учебных рабочих планов [Электронный ресурс] / Московский автомобильно-дорожный технический университет. – Режим доступа: <http://www.madi.ru/> Дата доступа: 25.09.2014
7. Андреев В.В. Рейтинговая система учета успешности студентов/. В.В. Андреев, Н.В. Герова, М.И. Ведерникова и др. – М.: Бином, 2009. – 89 с.
8. Сластенин В. Педагогика теории формирования содержания образования [Электронный ресурс] / В. Сластенин. – Режим доступа: <http://www.university.kherson.ua/Information/> Дата доступа: 25.05.2014

**Бурлака Г.І.**  
**викладач**

**Технікум газової та нафтової промисловості ОНАХТ**

## **«ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ У СИСТЕМІ ОСВІТИ»**

### **Особенности использования сервисов сети Интернет**

Развиток информационно-коммуникационных технологий, глобальной сети Интернет створили возможность доступа до гигантских объемов информации, її збереження. Специфика технологий Интернет – WWW (з англ. World Wide Web – всемирная паутина –е средовищем для обміну інформації (як правило, мова йде про Веб-сторінки) між людьми всього світу.

Інформатизація та комп'ютеризація вимагають від людини нових знань, умінь та навичок, що будуть адаптовані до умов інформаційного суспільства. Особлива роль нині відводиться мережі Интернет – засобу розповсюдження інформації, середовища співпраці та спілкування людей, що є найбільшою та популярною комп'ютерною мережею, котра відкриває широкі можливості ефективного її використання в освіті. Надання різноманітних освітніх послуг, навчальної інформації, відкриття широких можливостей використання різноманітних ресурсів мережі Интернет, у тому числі навчальні дистанційні курси, дистанційні олімпіади і конкурси, бібліотеки, текстові сховища, інтерактивні енциклопедії та словники, перекладачі, віртуальні музеї та виставки і т. ін. у підготовці майбутнього фахівця.

Мережа Інтернет є джерелом різноманітної інформації. Виходячи з навчальної мети, це можуть бути, наприклад, освітні ресурси, яких нині є багато і в подальшому кількість їх збільшиться. Майже всі навчальні заклади, дослідницькі установи мають свої сайти, що постійно поповнюються інформацією. Корисними є Інтернет-ресурси, які використовуються для одержання подальшої освіти, вибору професії та сфери діяльності, постійного підвищення фахових знань, кваліфікації та ін.

Зупинимось на окремих освітніх ресурсах, котрі нині набули найбільшого поширення:

**Дистанційне навчання (ДН)** – форма організації і реалізації навчально-виховного процесу, за якою його учасники здійснюють навчальну взаємодію принципово й переважно екстериторіально. Нині найбільшого розвитку набуло дистанційне навчання з використанням Інтернет-технологій, що носить назву Е-ДН та надає можливість здійснювати:

- вільний запис на дистанційні навчальні курси. В більшості випадків для початку навчання або вивчення певного навчального курсу відсутні будь-які умови та вимоги;

- самостійне планування навчання. Кожний має можливість вибору під час вивчення питань, тем і розділів, самостійне визначення послідовності їх вивчення, шляхом вибору можливих курсів;

- надання свободи в часі, швидкості навчання, відсутності обмеженості у часі, вивчення окремих питань та тем, самостійний вибір часу вивчення навчального матеріалу, складання тестів, контрольних та залікових робіт;

- свобода в виборі місця навчання.

Розвиток ІКТ у навчальному процесі, їх використання надало можливість навчання у будь-який час, з будь-якого місця, в якому організовано доступ до Інтернет.

#### **Дистанційні олімпіади та конкурси**

Розвиток олімпіадного руху в Україні, конкурсів, завдячуючи Всесвітній павутині дає можливість бути присутнім та брати участь в усіх олімпіадах, конкурсах, а також бути присутнім у фіналі конкурсу. Присутність усіх учасників олімпіади, конкурсів в одному місці стало необов'язковим. Нині є значна кількість різних мережевих проектів та олімпіад, умови участі яких розміщені на сайті конкурсів і кожний бажаючий має можливість прийняти в них участь. Мова йде про змішане проведення Інтернет-олімпіад, конкурсів на основі поєднання очних та заочних форм, коли на завершальному етапі проводиться очний тур.

Використання Інтернет-технологій знімає територіальні обмеження і відкриває необмежені можливості участі в дистанційних заходах для всіх бажаючих. Найбільшого поширення набувають міжнародні Інтернет-олімпіади, що проводяться в декілька етапів. Інтернет-олімпіади та конкурси переважно проводяться з окремих предметів або на основі їх інтеграції. При цьому учасники проходять декілька турів: теоретичний, розробка власного проекту або програмного продукту та практичний, якщо присутня експериментальна частина. Також практикується проведення віртуальних

фізичних, хімічних або технічних експериментів, виконуються дослідницькі проекти, творчі завдання та ін.;

**Віртуальні бібліотеки** забезпечують організацію за допомогою засобів навігації та пошуку сховищ різноманітних електронних документів. Наведемо визначення віртуальної бібліотеки. Віртуальна бібліотека – цифрова або електронна бібліотека, в яку закладена звичайна бібліотека для читання книг та доступу до інших об'єктів, або це може бути сайт, який пропонує посилання на різні сайти зі значним запасом інформації в каталозі або в архівній формі.

Використання ІКТ дозволяє значно поліпшити процес пошуку та одержання необхідного видання читачу електронної бібліотеки. Як правило, віртуальні бібліотеки надають своїм користувачам практично ті самі основні послуги, що і традиційні бібліотеки: – доступ до каталогів бібліотеки з організацією пошуку та формування переліку замовлень; – організація доступу до бібліотечного фонду, що представлений електронними аналогами різних видань (книг, журналів, газет та ін.).

Віртуальні бібліотеки можуть бути універсальної спрямованості або містити видання з певної тематики. Більшість електронних бібліотек створюється на основі традиційних з відповідним переведенням їх в електронний формат та організації дистанційного доступу до них.

До переваг віртуальних бібліотек можна віднести:

- можливість використання бібліотечного фонду поза бібліотечною будівлею;
- наявність засобів оптимізації пошуку необхідного видання, включаючи електронну рубрикацію та каталогізацію;
- відсутність обмежень на одночасне використання декількох видань;
- можливість використання документів в електронному вигляді з подальшою локалізацією окремих фрагментів;
- мережеві довідники та енциклопедії.
- Словники – це пошук термінів, визначень, статей, а також переклад слів.

Всі словники є доступними.

### **Загальні відомості про інформаційні ресурси мережі Інтернет**

Нині весь світ огорнула інформаційна мережа Інтернет. Вона зв'язує десятки мільйонів абонентів у більш як 150 країнах світу. Щомісяця її поширеність зростає. Це пов'язане з переведенням всіх соціально-значущих інформаційних ресурсів на електронні носії, зокрема, розміщення їх у всесвітній мережі Інтернет. Кількість інформаційних ресурсів мережі постійно зростає, у тому числі тих, які мають освітню, суспільно-значущу спрямованість. До них належать електронні посібники, енциклопедії, журнали й газети, відомості про навчальні заклади, молодіжні освітні центри, шкільні та студентські спілки тощо.

Теоретично інформаційні ресурси Інтернет являють собою систему гіпертекстових сторінок - WWW, де під сторінкою розуміють найменшу одиницю всесвітньої павутини. Сторінки містять тексти, картинки, звуки, відео тощо і функціонують, як правило, у межах одного сайту. Сайт - це група сторінок, яка належить конкретній фірмі, організації або фізичній особі, і

містить інформацію, пов'язану за змістом. Групи сайтів поєднуються у портали. Їх відрізняє наявність необхідних користувачеві послуг (інформаційна послуга - послуга, яку одержує користувач чи абонент за індивідуальним замовленням, і полягає у задоволенні споживчих чи ділових потреб його на відстані за допомогою телекомунікацій). Доступ до всіх сайтів групи (порталу) здійснюється за допомогою єдиної для них титульної сторінки.

Інформаційні ресурси, які є складовою системи освіти, в мережі Інтернет, представлені, насамперед, сайтами електронних бібліотек; сайтами законодавчої бази (розділ – освіта) та Міністерства освіти та науки, багатьма сайтами навчальних закладів освіти тощо. Вони містять різноманітну інформацію, корисну для вчителів шкіл та викладачів вищих навчальних закладів: державні програми освіти; програми фахової підготовки і дисциплін; електронні посібники з різних дисциплін, програми для підвищення педагогічної майстерності; методичні та інструктивні матеріали тощо. Всі ці сайти поєднані в мережі Інтернет такими структурами, як довідники, каталоги, інтерактивні інформаційно-пошукові системи, інформаційні WWW-сервери тощо.

Довідники, як інформаційні ресурси Інтернет, містять, подібно книжкам, упорядкований предметний матеріал, в якому наведено узагальнені стислі відомості з певних галузей наук, професій тощо. Для кожного користувача Інтернет створюється файл - довідник користувача, що описує набори даних, пристрої та програмні засоби, які надаються окремому користувачеві.

Каталоги є досить корисними ресурсами мережі і до того ж психологічно найбільш відповідають стандартам західного мислення. В них інформація відсортована за тематикою. Але вони поступаються мережевим інформаційно-пошуковим системам у плані оперативності та обсягу охоплення ресурсів. І це не випадково - до каталогу інформація заноситься або самим користувачем, або адміністратором каталогу, який об'єктивно неспроможний охопити повний обсяг ресурсів, що динамічно збільшується. Інформаційно-пошукові системи орієнтовані на розв'язування завдань пошуку інформації.

Всі наведені сервери сканують та індексують всю мережу Internet. Можна тільки догадуватися, які потужності обчислювальної техніки повинні бути залучені та як вони повинні розвиватися (подвоєння потужності відбувається кожні 50-60 діб), враховуючи те, що деякі з таких систем інколи сьогодні використовують граничні можливості техніки). Майбутнє таких систем можливе тільки при розподілі простору мережі між окремими каталогами та пошуковими серверами.

На жаль, ще не існує методологія кількісної і якісної оцінки інформаційних ресурсів, а також прогнозування вжитку їх для освіти та суспільства в цілому. Це зменшує ефективність інформації, яка накопичується у вигляді інформаційних ресурсів.

#### **Застосування Інтернет-ресурсів у навчальному процесі**

Інтернет надає унікальні можливості для освіти. Він має не тільки величезний невичерпний масив освітньої інформації, а й виступає як засіб,



інструмент для її пошуку, переробки, представлення. Інтернет є джерелом активної інтелектуальної та комунікативної діяльності людини, яка має необмежені можливості для одержання знань, умінь, навичок. Освітні Веб-сайти стали важливим елементом ІКТ навчання, набули актуальності питання ознайомлення викладачів, методистів з дидактичними можливостями мережі, з можливостями, які надають такі сайти для освіти і виховання. Тому важливим є класифікація Інтернет-ресурсів. Найбільш вдалою є класифікація освітніх Інтернет-ресурсів за такими ознаками:

- для самостійної роботи студентів;
- з метою підготовки викладача до занять;
- для самоосвіти педагогів;
- з метою організації практичної роботи на занятті;
- для організації позаурочної роботи з дисципліни.

Нині активно розробляється методика і форми використання Інтернет-ресурсів у навчальному процесі. Відповідні матеріали можна знайти в Інтернет-виданнях, наприклад, «Вопросы Интернет-образования» та інших, а також у багатьох навчальних посібниках, матеріалах конференцій.

Ученими і практиками пропонуються наступні форми проведення занять: презентація, дослідження, віртуальний експеримент, лабораторна робота, тематичний проект, електронна вікторина, контроль знань, факультатив, мережевий проект, індивідуальне навчання, консультації. Можливі інші форми проведення занять: мережева гра, «віртуальна екскурсія», прес-конференція, творчий звіт, дистанційні олімпіади, телекомунікаційні проекти, Веб-квести, Блог-квести та ін. Ресурси Інтернет можна використовувати викладачами для підвищення своєї кваліфікації, наприклад, за допомогою мережевих методичних об'єднань, віртуальних педагогічних рад, дистанційного навчання, участі у мережних проектах, Веб-квестах та ін.

Використання ресурсів Інтернет у підготовці майбутнього педагога полягає в тому, що студентам не просто надаються технічні засоби, але вони навчаються думати, здійснювати пошук шляхів реалізації певної проблеми, разом її обговорювати та приймати рішення, що дає можливість колективно та індивідуально навчатися, формувати власну поведінку, обирати розв'язок реалізації різноманітних ситуацій. Вивчаючи новий матеріал за допомогою віртуальних середовищ, студенти мають можливість не тільки розширювати власну культуру та світогляд, а й можливість спостерігати за тим, як це роблять інші, вивчати чужі напрацювання, приймати участь у реалізації колективних проектів, їх редагуванні та конструюванні, що реально збагачує та розширює знання студентів.

Нині мережа Інтернет дозволяє вирішувати питання колективного навчання, групової взаємодії та обміну інформацією. Розвиток навчання у віртуальному середовищі, брак уваги до цієї проблеми привів до того, що студенти користуються глобальною мережею на власний розсуд. Вони взаємодіють в мережі, створюючи соціальну освітню мережу, особливості якої необхідно вивчати, виявляти можливості для підвищення якості навчання.



Глобальна мережа пропонує значну кількість інструментів (мережових сервісів), котрі здатні змістовно та інструментально збагатити навчальну діяльність. Серед них можна виокремити такі типи: сервіси обміну знаннями, сервіси для збереження документів, сервіси Інтернет-спілкування, сервіси для збереження фото-, аудіо- та відеоматеріалів, геоінформаційні системи та сервіси для зберігання закладок.

Соціальні мережові сервіси – це віртуальний майданчик, який зв'язує людей у мережові співтовариства за допомогою програмного забезпечення, комп'ютерів, з'єднаних у мережу (Інтернет) і мережу документів (Всесвітньої павутини) [Вікіпедія].

Можливості соціальних сервісів у середній та вищій освіті:

- у мережевому доступі опиняється величезна кількість відкритих матеріалів, що можуть бути використані в навчальних цілях;

- завдяки тому, що значно спрощується процес відтворення матеріалів та їх публікацій, новий контент створюється мільйонами людей, які несуть в мережу малюнки, тексти, фотографії, музичні файли, закладки та корисні ресурси;

- беручи участь в нових формах діяльності викладачі і студенти одержують та застосовують важливі інформаційні навички;

- відкриваються нові можливості для участі студентів у різноманітних співтовариствах: професійних, наукових, інших;

- виникають нові форми співтворчості викладача та студента.

Найбільш поширений спосіб використання Інтернет з освітньою метою – пошук інформації. Мережові соціальні сервіси розширюють інформаційні можливості Веб, інформація стала не менш достовірною, ніж у книгах, а може й більш, тому що книга – статична, а Інтернет-видання постійно оновлюється. Проте головною особливістю використання соціальних мереж у пошуку навчальної інформації – це наявність вільних відкритих енциклопедій, таких як Вікіпедія, що дозволяють, окрім пошуку, спільно створювати і редагувати будь-які дані.

Значення освітніх Інтернет-ресурсів – це необмежений доступ до професійної інформації, використання планів занять, online курсів, Web-сайтів, співпраця з іншими людьми, обмін інформацією з колегами та експертами з інших країн, об'єднання професійних ресурсів для вирішення спільних завдань.

Сучасний Інтернет пропонує багато ресурсів, для використання в освітніх цілях: це проведення занять в режимі online, ресурси для викладачів, ресурси для студентів, проекти online, WebQuests.

#### **Література**

1. Биков В.Ю. Теоретико-методологічні засади моделювання навчального середовища сучасних педагогічних систем/ Фахове видання. Інформаційні технології і засоби навчання. – Випуск 1. – 2006.
2. Биков В.Ю., Жук Ю.О. Класифікація засобів навчання // Інформаційні технології і засоби навчання: Зб. наук. праць /За ред.В.Ю. Бикова, Ю.О. Жука / Інститут засобів навчання АПН України. – К.: Атіка, 2005. - С.39-60/
3. В.М. Брижко, О.М. Кальченко, В.С. Цимбалюк ті ін. Інформаційне

- суспільство. / За ред. доктора юридичних наук, проф. . Р.І. Калюжного, доктора екон. Наук, проф. . М.Я. Швеца. – К., "Інтеграл", 2002 р. – 220арк.
4. Державна програма "Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці на 2006-2010 роки": Міністерство освіти і науки України. - К., 2005.
5. Інформаційне забезпечення навчального процесу: інноваційні засоби і технології: Колективна монографія. – К.: Атіка, 2005. – 252с.
6. Інформаційні технології в навчанні. – К.: Видавнича група BHV, 2006. – 240с.
7. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования: Учеб. пособие для студ. пед. вузов и системы повыш. квалиф. пед. кадров / Е.С. Полат, М.Ю. Бухаркина, М.В. Моисеева и др.; Под ред. Полат Е.С. – М.: Издательский центр "Академия", 2003. – 272 с. – 416 с.
8. Ю.С. Рамський, О.В. Резіна. Вивчення інформаційно-пошукових систем мережі Інтернет, –Київ: РННЦ "ДІНІТ", 2004. –60 с.

*Виходцевська Ю.О.  
викладач історії, голова циклової комісії  
соціально-економічних дисциплін  
Технікум промислової автоматики ОНАХТ*

#### **«ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВНА ЗАНЯТТЯХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ»**

Наприкінці ХХ ст. почали відбуватися суттєві зміни у методології освіти. Колишня ситуація, що відбивала інтереси і сутність індустріального суспільства поступово замінюється методологією інформаційного суспільства.

Ключовою інноваційною ідеєю сучасної освіти стало запровадження компетентнісно-орієнтованого підходу.

Вперше поняття «компетенція», «ключові компетенції» стали використовуватися в США в сфері бізнесу в 70-х роках минулого століття, що було пов'язано з проблемою визначення якостей майбутнього співробітника, які повинні впливати на успішність його професійної діяльності. Ці якості і стали називатися компетенціями. Звичайно, постало питання: а чи можливо навчити компетенціям? Таким чином проблематика компетенцій потрапила в освіту і з часом посіла в ній провідне місце.

В чому ж причина такого інтересу до компетенцій? В першу чергу, це пов'язано з системними змінами, які відбулися в сфері праці і управління в західній економіці в останні десятиріччя. «Інформаційний вибух», що виник внаслідок використання інформаційних технологій, привів не тільки до збільшення в десятки разів об'єму інформації, але й до її швидкого старіння і постійного оновлення. Це стосується і наукових розробок, швидке впровадження яких у виробництво приводить до принципових змін не тільки економічній діяльності, але і в повсякденному житті людей. Список професій оновлюється більш ніж на 50% кожні 7 років, і для того, щоб бути успішним, людині приходится змінювати не тільки місце роботи, але і